

les despulles d'una crisi

les despulles d'una crisi

JOSEP ALUM

Avui faig trampa. No sóc l'autor del que llegiran a continuació. Només hi he introduït quatre matisos. M'ho ha enviat una bona amiga, l'Eva Ariza. Ella i la seva família tiren endavant una veterana empresa ubicada al polígon de Blanes. "A veure si t'inspira un article", em va dir. "L'article ja l'has escrit tu, Eva", vaig contestar. Aquí el teniu:
"Envoltats per la misèria que deixa al descobert la trista realitat d'unes quantes empreses, que després de viure una època d'esplendor i bonança han passat a pitjor vida, en trobem d'altres que, malgrat l'huracà de la crisi, intentem sobreviure amb tota la dignitat de què som capaços.

Tenim força, il·lusió i moltes ganes de tirar endavant, però en treure el cap per la porta, ens colpeja la vista un marea d'informació decebedora: mantells de fibra de vidre en forma de cabdells gegants, vidres trencats, cables pelats, runa, etc. escampats pels carrers del polígon, donant una imatge brutal de deixadesa i abandonament. Una nau industrial tancada, és com un lluminós indicant CRISI, però si a més aquesta nau ha estat saquejada fins al punt de quedar nua i espoliada, el paisatge resultant és d'una enorme desolació. Un paisatge que hauria de ser, com a mínim, atractiu per al públic que voldria fer les seves compres, les seves activitats, gaudint, també, d'un entorn adequat. Un entorn cuidat i amable. El que es troben, repeteixo, és tot un seguit de naus industrials tancades i descurades. La majoria, després d'haver fet fallida les empreses que les ocupaven, ara en mans d'entitats financeres. Unes entitats que tampoc no volen saber-ne res, segurament perquè no aporten res a les seves arques.

Al que he explicat fins ara, encara hi hem d'afegir el perills que tot plegat comporta per a la ciutadania: brutícia, rates, els incendis que s'han produït en diverses ocasions i els accidents, com el que va causar la mort d'una de les moltes persones que, com tèrmits, van despullant els locals fins a deixar-los completament desolats. Ah, i també l'atractiu que aquests llocs sense llei representen per a gent molt jove, que els utilitza per trobar-se, reunir-se, etc. amb el risc d'accidents de qualsevol mena.

En definitiva, tot plegat, la descripció amarga i trista d'una situació de la qual ningú es fa càrrec. Una situació que representa un greuge pels qui hi hem de treballar i lluitar a prop, però també una taca per a tot un poble tant ple de recursos i potencial com Blanes. Un Blanes que hauria de lluir sempre immaculat".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/selva/2014/09/21/despulles-duna-crisi/688628.html?utm_source=rss